

Αέρινοι δρομείς, αυτοκίνητα σε πλήρη επιτάχυνση, σκάφη που αρμενίζουν στην ανοιχτή θάλασσα, εσώτερες νεκρές φύσεις, θάλασσες και τοπία τόσο ζωντανά που κόβουν την ανάσα. Όποιο και αν είναι το θέμα, οι πίνακες της Μίνας Παπαθεοδώρου-Βαλυράκη έχουν έναν ηλεκτρισμό, μια δυναμικότητα που απορρέει άμεσα από τη δεξιοτεχνία της στη χρήση μιας εκθαμβωτικής παλέτας κι ενός ποτισμένου με μπογιά πινέλου. Οι μορφές της υπάρχουν στους απόλυτα ενεργούς εικαστικούς χώρους κάθε έργου της. Αναδύονται από την επιφάνεια του καμβά κι έπειτα αναδιπλώνονται ξανά μέσα του, δηλώνοντας ότι ο κόσμος γύρω μας βρίσκεται σε διαρκή ροή, σε αέναη κίνηση, σε μόνιμη κατάσταση γίγνεσθαι. Η Μίνα Παπαθεοδώρου-Βαλυράκη αισθάνεται αυτή την παλλόμενη ενέργεια στην ψυχή της και εμποτίζει την τέχνη της με τη δική της ζωτική δύναμη. Για μένα αυτό είναι το κλειδί των εκφραστικών χαρισμάτων της ως ζωγράφου.

Γράφοντας αυτή τη σύντομη κριτική για την πρώτη μονογραφία της ζωγράφου, είναι χαρά μου να αναφέρω ότι γνώρισα την κυρία Παπαθεοδώρου-Βαλυράκη το 1999, όταν ήμουν Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Εθνικού Μουσείου Γυναικών στις Τέχνες. Το έργο της πρωτοπαρουσιάστηκε στις ΗΠΑ στην έκθεση του 1990 «Μια Ματιά στη Σύγχρονη Ελληνική Τέχνη», στο Ντάλας του Τέξας, όπου ήταν μια από τις νεότερες ζωγράφους που παρουσίασε έργα της. Όπως και η τέχνη της, ήταν φανερό ότι και η ίδια ακολουθούσε μια σίγουρη και ταχύτατη πορεία προς την επιτυχία. Το 1998 η αυτοκινητοβιομηχανία Lamborghini της ανέθεσε να δημιουργήσει μια σειρά έργων για τα κεντρικά της γραφεία. Μόλις τον περασμένο χρόνο προτάθηκε ως επίσημη ζωγράφος για τους Χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες του Σολτ Λέικ, στη Γιούτα, καθώς και για τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας το 2004. Αυτά αποτελούν εξαιρετικά ορόσημα σε μια καριέρα που υπήρξε δυναμική και ουσιαστική για δύο σχεδόν δεκαετίες.

Η αναγνώριση των επιτευγμάτων της κυρίας Παπαθεοδώρου-Βαλυράκη μέσω της έκδοσης αυτού του βιβλίου αποτελεί άλλο ένα σημαντικό βήμα. Πολύ συχνά, κυρίως στο παρελθόν, αλλά και στη σημερινή εποχή μας, οι γυναίκες ζωγράφοι χρειάστηκε να δώσουν σκληρή μάχη για να καθιερωθούν. Συχνά δεν υπήρχε αξιόλογη μονογραφία και τα έργα τους παραβλέπονταν ή υποτιμούνταν. Ελπίζω ειλικρινά ότι ο τόμος αυτός θα εξασφαλίσει τη φήμη της κυρίας Παπαθεοδώρου-Βαλυράκη ως διακεκριμένης Ελληνίδας ζωγράφου σήμερα αλλά και στα χρόνια που θα ακολουθήσουν. Είμαστε ευτυχείς που έχουμε το έργο της *Νεκρή φύση στο κίτρινο* στη μόνιμη συλλογή μας στο Εθνικό Μουσείο Γυναικών στις Τέχνες.

Carol Matthews Lascaris,

Επίτιμη Πρόεδρος του Εθνικού Μουσείου Γυναικών στις Τέχνες,

Ουάσινγκτον, ΗΠΑ